



پس از تجربه دریانوردی در ناوگان صیادی نتوانست از دریا جدا شود. دلش می‌خواست در دریا بماند، به همین دلیل کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران را به عنوان بهترین مکان و مأمن برای دستیابی به آرزوهایش انتخاب کرد.

از سال ۱۳۷۷ به عنوان افسر سوم به کشتی‌های کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران ملحق شد. کاپیتان بهمن خسروی سال ۱۳۸۸ موفق به اخذ مدرک فرماندهی شد و هم اکنون در پهنه بیکران اقیانوس‌ها اولین سفر دریایی خود را با عنوان کاپیتان تجربه می‌کند.

گفت‌وگو با بهمن خسروی، فرمانده کشتی

روح خدمت به وطن

با پشت میزنشینی تفاوت داشته باشد. اکنون ۱۵ سال است که در دریا فعالیت می‌کنم و کاملاً با آن عجین شده‌ام. از زندگی و کار خود هم بسیار رضایت دارم.

علاقه در درجه اول

علاقه در حرفه دریانوردی حرف اول را می‌زند. اگر علاقه‌ای نباشد نمی‌توان این حرفه را ادامه داد. شاید ابتدای امر مسافرت‌های دریایی جذابیت داشته باشد اما بعدها عادی می‌شود.

خدمت به کشور

دوست داشتیم به کشورم خدمت کنم روح خدمتگزاری واقعاً در این شغل نهفته است. البته برای این هدف پشتیبانی خانواده بسیار مهم است. خوشبختانه خانواده من خیلی خوب با این حرفه کنار آمده‌اند. همسر من شاغل بود اما به دلیل شرایط کاری من شغل خود را ترک کرد.

خلوت دریا

دریا، انسان را به خدا می‌رساند. قدرت و عظمت خداوند را در دریا می‌توان احساس کرد. می‌دانیم که در تمام لحظه‌ها که خداوند است که کشتی را به جلو هدایت می‌کند. تمام سوانح و اتفاقات در لحظاتی رخ می‌دهد که انسان از خداوند دور بوده است. به نظر من دریانوردان از پاک‌ترین افراد هستند زیرا عظمت خداوند را به عینه درک کرده‌اند.

دریا و روزهای کودکی

مانند همه کودکانی که آرزو دارند روزی خلبان یا دکتر شوند آرزوی کودکی من هم شغل خلبانی بود. به همین دلیل پس از پایان خدمت سربازی در دوره‌های خلبانی شرکت کردم اما قبول نشدم. به دلیل حس ماجراجویی تلاش خود را برای رسیدن به حرفه دریانوردی آغاز کردم. حالا اگر باز هم به عقب برگردم همین حرفه را انتخاب می‌کنم. دریانوردی شغلی نیست که هر کسی آن را درک کند.

انگیزه مهم دریانوردان برای انتخاب این شغل علاقه است. دریانوردی شغل متفاوتی است. به واسطه این حرفه به چیزهایی می‌توان رسید که در هیچ جای دیگر نمی‌توان به آن دست یافت. در دریا نزدیکی به خداوند کاملاً احساس می‌شود. هیچ کس به اندازه دریانورد به خدا نزدیک نیست.

کار متفاوت

دریانوردی را قبل از ورود به کشتیرانی در شناورهای صیادی تجربه کرده‌ام. شرایط کار بر روی کشتی‌های صیادی بسیار متفاوت از سایر مشاغل است. پس از ورود به کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران و کار بر روی کشتی‌های اقیانوس‌پیما احساس کردم به آرزویم رسیده‌ام. چرا که همیشه آرزو داشتم کاری انجام بدهم که

خاطره‌ای از دریا

از لحظه‌ای که سوار کشتی می‌شویم از کوچک‌ترین تا بزرگ‌ترین اتفاق، همگی جزو خاطرات هستند. یکی از خاطرات من در مورد ملوانی است که اولین سفر دریایی خود را تجربه می‌کرد. کشتی ما به سمت آفریقا در حرکت بود. در حین سفر، این ملوان مشکل تنفسی پیدا کرد، به طوری که سه بار روی کشتی دچار ایست قلبی شد که با کمک‌های اولیه او را به زندگی باز گردانیدیم. کشتی در بندر ناکانای موزامبیک پهلو گرفت که سرانجام هیچ نوع امکانات پزشکی نداشت. در تنها بیمارستان این بندر، یک کپسول اکسیژن وجود داشت. نهایتاً همان کپسول اکسیژن را از بیمارستان به کشتی منتقل کردیم تا این ملوان نجات دهد. شرایط سختی بود اما خوشبختانه او نجات یافت و توانست دوباره به محیط کار باز گردد.

خاطره دیگریم باز مربوط به یکی از سفرها به آفریقای جنوبی است. در این سفر همسر و فرزند چهار ساله‌ام همراه من بودند که پسر من به بیماری مالاریا مبتلا شد. چهار، پنج روز به دکتر دسترسی نداشتیم. کشتی در یکی از بنادر آفریقا پهلو گرفته بود که مدیر یک دبستان کار پزشکی انجام می‌داد. در آن زمان من یکی از سخت‌ترین شرایط روی کشتی را تجربه کردم البته به لطف خداوند فرزندم بهبود پیدا کرد.

فعالیت‌های جانبی

در دریا اگر فرد مدام در کابین بنشیند به مرور منزوی خواهد شد و اگر منزوی شود به مرور از زندگی اجتماعی جدا می‌شود. به همین دلیل سعی می‌کنم در اوقات فراغت همه افراد را در سالن جمع کنم تا اوقات خوبی را بگذرانند و از انزوا و گوشه‌گیری خارج شوند.

زمانی که در خشکی و مرخصی هستم در کلاس‌های مختلفی از جمله موسیقی، کامپیوتر، پرورش قارچ و... شرکت می‌کنم. تمام این کارها را به صورت تفریحی انجام می‌دهم و هیچ کاری را حرفه‌ای دنبال نمی‌کنم تا در کنار کار دریایی علاقه جانبی ایجاد نشود.

انتظار از مسئولان

کشتیرانی امکانات خوبی در اختیار کارکنان قرار داده و برای کارکنان خود ارزش قائل است. باید واقع‌گرا بود. خدمات رفاهی که شرکت برای کارکنان خود ایجاد کرده بسیار ارزشمند است.

دریانورد ایرانی یا خارجی

دریانوردان ایرانی حس وطن پرستی و دینی خاصی دارند. این مسأله در کار بسیار تأثیرگذار

است. در بسیاری از مواقع یک ایرانی حاضر است به خاطر مملکت و دین خود کارهای بسیاری انجام دهد اما برای یک دریانورد خارجی آنچه مهم است میزان پولی است که دریافت می‌کند. دریانوردان فیلیپینی، هندی، پاکستانی و اوکراینی تنها دنبال درآمد هستند.

آب‌های ایران

یکی از لذت‌بخش‌ترین اوقات برای دریانوردان ایرانی زمانی است که وارد آب‌های ایران می‌شوند و می‌توانند تلویزیون ایران را ببینند آن لحظه حس در خانه بودن کاملاً احساس می‌شود.

بهترین پیام

بهترین پیامی که در دوره فعالیت حرفه دریانوردی دریافت کردم مربوط به قبولی در آزمون فرماندهی است.

و اما درباره واژه‌هایی که در زندگی و کار کاربرد دارند چنین عقایدی دارم.

اولین انتخاب: همسر

طرفدار چه چیزی هستید: حق

اولین وظیفه‌ای که برای خود قائل هستید: خدمت

اولین تجربه کاری در زندگی: کار روی کشتی صیادی

گل: زیبایی زندگی

دریا: عظمت

توفان: سختی زندگی

کشتی: محل آرامش

پول: کمک‌کننده زندگی

فرزند: مایه زندگی

همسر: نیمه دوم مرد

آسمان: شکوه و عظمت

وفاداری: همسر

تلفن همراه: امید برای تماس با خانواده

اینترنت: ارتباط با دنیا

میهن: افتخار

خدمت: وظیفه

بهترین گل: نرگس

بهترین کتاب: نهج البلاغه

بهترین هدیه: عشق

بهترین فرمانده: کاپیتان دهقان

بهترین سفر دریایی: سفر دریایی که همراه

کاپیتان دهقان داشتم

بهترین استاد: کاپیتان انشایی

بهترین فصل: بهار

غروب دریا: هیچگاه تکراری نیست و همیشه

لذت خاص خود را دارد.

دریانوردان ایرانی حس وطن پرستی و دینی خاصی دارند. این مسأله در کار بسیار تأثیرگذار است.



یکی از لذت‌بخش‌ترین اوقات برای دریانوردان ایرانی زمانی است که وارد آب‌های ایران می‌شوند.